

ὅμοιον· καὶ αὐξην καὶ νεότητα, ταυτόν. ὑγίειαν, τὴν τῆ εἶδος διαμονήν· νόσον, τὴν τῆσθε Φθοράν. περὶ τῶν ἀλῶν, ὅτι δεῖ παρατίθεσθαι πρὸς ὑπόμνησιν τῆ δικαίᾳ· οἱ γὰρ ἄλλες πᾶν σώζουσιν ὅτι ἂν παραλάβωσι. καὶ γεγονόνασιν ἐκ τῶν καθαρωτάτων, ὕδατος καὶ θαλάττης. 36) καὶ ταῦτα μὲν Φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Πυθαγορικοῖς ὑπομνήμασιν εὐρηκέναι· καὶ τὰ ἐκείνων ἐχόμενα, ὁ Ἀριστοτέλης.

XX. Τὴν δὲ σεμνοπρέπειαν τῆ Πυθαγόρα καὶ Τίμων ἐν τοῖς Σίλλοις, δάνων αὐτὸν, ὅμως ἔπαρέλιπεν, εἰπὼν ἔτω,

Πυθαγόρην τε γόητος ἀποκλίναντ', ἐπὶ δόξαν,

Θήσῃ ἐπ' ἀνθρώπων, σεμνηγορίης ὁαριστήν.

περὶ δὲ τῆ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγενῆσθαι, Ξενοφάνης ἐν Ἐλεγείᾳ προσμαρτυρεῖ, ἧς ἀρχή,

Νῦν ἔν τ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δαίξω δὲ κέλευθον.

ὁ δὲ περὶ αὐτῆ Φησὶν, ἔτως ἔχει,

Καὶ ποτέ μιν ευφελιζομένη σκύλακος παριόντα

Φασὶν ἐποικτεῖσθαι, καὶ τόδε Φάσθαι ἔπος.

Παῦσαι, μηδὲ ῥάπισ'· ἐπειὴ φίλος ἀνέρος ἐστὶ

Ψυχῇ, τὴν ἔγνωον φθεγγαμένης αἴων.

et quidquid incrementa suscipit, idem esse. Sanitatem speciei esse consistentiam; morbum contra esse huius violationem. De fale, quod adponi conueniat idcirco statuit, quod iustitiae admoneat. Hoc enim, quidquid occupauerit feruat, et ex purissimis rebus, sole et mari, gignitur. 36) Haec Alexander in Pythagoricis reperisse se commentariis tradit. Quaeque illis proxima sunt, Aristoteles.

XX. Enimvero Pythagorae ipsius grauitatem, ac modestiam et Timon in Sillis, cum illum carpere instituisset, non] reliquit intactam in hanc sententiam dicens:

Pythagoram quoque a magica recedentem ad dogmata,

Alliciendis hominibus, grauemque sermocinatorem.

Quod autem alius idem alias fuerit, Xenophanes in elegia testatur, cuius est initium:

Nunc alia dicere adgrediar; monstrabo autem viam.

Quod vero de illo dixit, sic se habet:

Qui catulum duro miseratus verberare caesum,

Cum, ut fama est, olim praeterisset, ait:

Desine, ne miserum caedas, nam charus amici

Est animus, quod vox indicat ipsa mihi.